

Hiç Kimse Allahın Koymadığı Cezaları Koyma Yetkisinin Sahibi Değildir

— mihrimah · 06 Mayıs 2018

HİÇ KİMSE ALLAH'IN KOYMADIĞI CEZALARI KOYMA YETKİSİNİN SAHİBİ DEĞİLDİR...!
KURAN AYETLERİNDEKİ HÜKÜM HER KES İÇİN AYNIDIR, BU GÜNE KADAR HİÇ BİR HARFİ DAHI DEĞİŞMEMİŞ VE KIYAMETE KADAR DA DEĞİŞMİYECEKTİR. ÇÜNKÜ KURAN'A ALLAH KEFİLDİR. BU NEDENLE KURANDA ALLAHIN GÜNAHLARA VERDİĞİ CEZA MİSLİ KADARDIR. SEVAPLARA VERDİĞİ CEZA DA NORMAL ŞARTLARDA ON MİSLİDİR. BU NEDENLE ORUCU BOZMANIN CEZASI 61 GÜN DEĞİL, SADECE MİSLİ KADARDIR. KİMSE YAPTIĞINDAN FAZLA BİR CEZA İLE CEZALANDIRILAMAZ. BUNUN AKSİNİ SÖYLEMEK ALLAH'IN AYETLERİNE KARŞI GELMEK VE ALLAH'IN YERİNE HÜKÜM VERMEKTİR....!

40/MU'MİN-40: Men amile seyyieten fe lâ yuczâ illâ mislehâ, ve men amile sâlihan min zekerin ev unsâ ve huve mu'minun fe ulâike yedhulûnel cennete yurzekûne fihâ bi gayri hisâb(hisâbin).

Kim seyyiat (şerr, derecat düşürücü ameller) işlerse mislinden daha fazla cezalandırılmaz. Kadınlardan veya erkeklerden kim amelüssalihât (nefsi islâh edici ameller, nefis tezkiyesi) yaparsa işte onlar, (îmânı artan) mü'minlerdir. Onlar, cennete konulacak ve hesapsız rızıklandırılacaktır.

28/KASAS-84: Men câe bil haseneti fe lehu hayrun minhâ ve men câe bis seyyieti fe lâ yuczellezîne amelûs seyyiâti illâ mâ kânû ya'melûn(ya'melûne).

Kim hasenat ile (pozitif dereceler ile) gelirse o taktirde ona, ondan daha hayırlısı vardır. Ve kim seyyiat ile (negatif dereceler ile) gelirse, işte o zaman kötü amel yapanlar "yaptıklarından başkası (fazlası) ile cezalandırılmazlar. (Derecat kaybedenlerin cezası kazandıkları dereceler kaybettikleri derecelerden çıkarıldıktan sonra kalan dereceler kadardır.)

6/EN'ÂM-160: Men câe bil haseneti fe lehu aşru emsâlihâ, ve men câe bis seyyieti fe lâ yuczâ illâ mislehâ ve hum lâ yuzlemûn(yuzlemûne).

Kim (Allah'ın huzuruna) bir hasene ile gelirse, artık onun on misli, onundur. Ve kim bir seyyie ile gelirse, o zaman onun mislinden başkası ile cezalandırılmaz. Ve onlar zulmolunmazlar.

AMA SIRATI MÜSTAKİM ÜZERİNDE ALLAH'A DOĞRU RUHU SEYRİ SÜLÛKA ÇIKMIŞ DOSTLARINA GÖK KATLARINDA RUHU ALLAHA ULAŞANA KADAR BİRE YÜZDEN BİRE YEDİYÜZE KADARDIR.

2/BAKARA-261: Meselullezîne yunfıkûne emvâlehum fi sebîlillâhi ke meseli habbetin enbetet seb'a senâbile fi kulli sunbuletin mietu habbeh(habbetin), vallâhu yudâifu li men yeşâu, vallâhu vâsiun alîm(alîmun).

Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, her sünbülünde (başağında) yüz adet tane (tohum) olmak üzere, yedi sünbül (başak) veren bir tek tohumun durumu gibidir. Allah, dilediği kimse için (onun rızkını) kat kat artırıp verir. Ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.

KURANDA ALLAHÜTEALA 61GÜNLÜK CEZANIN KİMLER İÇİN UYGALANACAĞINI AYETLERLE

BELİRTMİŞTİR. VE ALLAH BİZ DİYOR BU KİTAPTA HIÇBİR ŞEYİ EKSİK BIRAKMADIK. HEPSİNİ MİSALLERİYLE SİZE AÇIKLADIK;
ORUÇ KEFFARETİ

6/EN'AM – 38: Ve mâ min dâbbetin fil ardı ve lâ tâirin yatîru bi cenâhayhi illâ umemun emsâlukum, mâ farratnâ fil kitâbi min şey'in summe ilâ rabbihim yuhşerûn (yuhşerûne).

Ve yeryüzünde yürüyen

hayvanlardan ve iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa (4 ayaklı) hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki; sizin gibi ümmet olmasınlar. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra Rab'lerine haşrolunacaklar (olunurlar).

18/KEHF – 54: Ve lekad sarrafnâ fi hâzel kur'âni lin nâsi min kulli mesel (meselin), ve kânel insânu eksere şey'in cedelâ (cedelen).

Ve andolsun ki; bu

Kur'ân-ı Kerim'de, insanlara bütün meseleleri (misalleri) açıkladık. Ve insan, konuların çoğunda cidalleşen (kavga eden) dir.

2/BAKARA – 26: İnnallâhe lâ yestahyî en yadribe meselen mâ beûdaten fe mâ fevkahâ fe emmellezîne âmenû fe ya'lemûne ennehul hakku min rabbihim, ve emmellezîne keferû fe yekûlûne mâzâ erâdallâhu bi hâzâ meselâ (meselen), yudillu bihî kesîran ve yehdî bihî kesîrâ (kesîran) ve mâ yudillu bihî illel fâsikîn (fâsikîne).

Hiç şüphesiz Allah, bir sivrisineği, hatta onun

üstünde olanı da misal vermekten çekinmez. Fakat âmenû olanlar (Allah'a ulaşmayı dileyenler), onun Rab'lerinden bir hak olduğunu muhakkak ki bilirler. Kâfîrler (Allah'a ulaşmayı dilemeyenler) ise: "Allah, bu misalle ne demek istedi?" derler. (Allah) onunla birçoğunu dalâlette bırakır, birçoğunu da onunla hidayete erdirir. Ve fasıklardan başkasını dalâlette bırakmaz.

22/HACC-73: Yâ eyyuhen nâsu duribe meselun festemiû leh(lehu), innellezîne ted'ûne min dûnillâhi len yahlukû zubâben ve levictemeû leh(lehu), ve in yeslubhumuz zubâbu şey'en lâ yestenkizûhu minh(minhu), daufat tâlibu vel matlûb(matlûbu).

Ey insanlar!

(Size), bir örnek verildi. Öyleyse onu dinleyin. Muhakkak ki Allah'tan başka taptıklarınız, bir sinek dahi yaratamazlar, onun için (onu yaratmak için) biraraya gelip toplansalar bile. Ve eğer sinek, onlardan bir şey kapıp kaçsa, onu ondan (sinekten) alamazlar. Talip (isteyen) de talep edilen (istenen) de aciz.

Ayetlerde gördüğümüz gibi herkes için geçerli olan ceza; Bir kötülüğe karşılık yalnızca bir günah olmakta ve misli kadar kısas uygulanmaktadır. Bu nedenle Ramazan ayında oruç bozmanın cezası ile ilgili 61 gün hiç geçmemektedir. Halbuki aşağıdaki ayetlerde farklı suçlar için 60 günlük keffaret oruçları açık olarak bildirilmiştir.

58/MUCADELE – 1: Kad semiallâhu kavleletî tucâdiluke fi zevcihâ ve teştekî ilallâhi vallâhu yesmeu tehâvurekumâ, innellâhe semî'un basîr (basîrun).

Allah, kocası hakkında

seninle tartışan ve Allah'a şikâyet edenin (kadının) sözünü işitmişti. Ve Allah, sizin konuşmalarınızı işitir. Muhakkak ki Allah; en iyi işitendir, en iyi görendir.

58/MUCADELE – 2: Ellezîne yuzâhirûne minkum min nisâihim mâ hunne ummehâtihim, in ummehâtuhum illellâi velednehum, ve innehum le yekûlûne munkeren minel kavli ve zûrâ (zûren), ve innellâhe le afuvvun gafûr (gafûrun).

İçinizden (sizden)

kadınlarına sırt çevirenler (arkalarını dönenler) ki, onlar (eşleri) kendilerinin anneleri değildir. Onların anneleri, sadece onları doğuranlardır. Ve muhakkak ki onlar, gerçekten inkâr edici (çirkin) ve günaha sokan (ağır) bir söz söylüyorlar. Muhakkak ki Allah; mutlaka affeden ve mağfiret edendir.

58/MUCADELE – 3: Vellezîne yuzâhirûne min nisâihim summe yeûdüne li mâ kâlû fe tahrîru rekabetin min kabli en yetemâssâ, zâlikum tûazûne bih (bihî), vallâhu bi mâ ta'melûne habîr (habîrun).

Onlar ki, kadınlarına sırt çevirip, sonra söyledikleri şeyden geri dönerler. O taktirde temas etmeden önce bir köleyi azad etsin (serbest bıraksın). İşte size bu vaazediliyor (yapmanız gerekenler öğüt veriliyor). Ve Allah, yaptıklarınızdan haberdar olandır.

58/MUCADELE – 4: Fe men lem yecid fe siyâmu şehreyni mutetâbiayni min kabli en yetemâssâ, fe men lem yestetî' fe it'amu sittîne miskînâ (miskînen), zâlike li tû'minû billâhi ve resûlih (resûlihî), ve tilke hudûdullâh (hudûdullâhi), ve lil kâfirîne azâbun elîm (elîmun).

Artık kim (azad

edecek köle veya cariye) bulamazsa, o taktirde (eşlerine) temas etmeden önce iki ay devamlı (ardarda) oruç tutsun. Fakat kimin (oruca) gücü yetmezse, o zaman altmış miskini (çalışmaktan aciz, yaşlı kimseyi) doyursun. İşte bu, Allah'a ve O'nun Resûl'üne îmân ettiğiniz içindir. Ve bu, Allah'ın hudududur ve kâfirler için elîm azap vardır.

4/NİSA – 92: Ve mâ kâne li mu'minin en yaktule mu'minen illâ hataâ (hataen), ve men katele mu'minen hataen fe tahrîru rakabetin mu'minetin ve diyetun musellemetun ilâ ehlihî illâ en yessaddakû, fe in kâne min kavmin aduvvin lekum ve huve mu'minin fe tahrîru rakabetin mu'mineh (mu'minetin), ve in kâne min kavmin beynekum ve beynehum mîsâkun fe diyetun musellemetun ilâ ehlihî ve tahrîru rakabetin mu'mineh (mu'minetin), fe men lem yecid fe siyâmu şehreyni mutetâbiayni tevbeten minallâh (minallâhi), ve kânallâhu alîmen hakîmâ (hakîmen).

Bir mü'minin, bir mü'mini

öldürmesi, hata ile öldürmesi hariç olamaz (caiz değildir) ve kim bir mü'mini bir hata sonucu öldürürse, mü'min bir köle azad etmesi ve ölenin ailesine bir diyet teslim edilmiş olması gerekir. Ancak onların (o diyeti) sadaka olarak (bağışlamaları) hariç. Ve eğer o (hata ile öldüren) mü'min, size düşman olan bir kavimden ise mü'min bir köle azad etmesi gerekir. Ve eğer sizinle arasında anlaşma bulunan bir kavimden ise o zaman ölenin ailesine teslim edilmiş bir diyet ve bir de mü'min bir köle azad etmesi gerekir. (Bunları yapmaya imkân) bulamayan kimse de Allah tarafından tövbesinin kabulü için ardarda iki ay oruç tutsun ve Allah, hakkıyla bilen (Alîm), hüküm sahibi (Hakîm) 'dir.

2/BAKARA – 184: Eyyâmen ma'dûdât (ma'dûdâtin), fe men kâne minkum marîdan ev alâ seferin fe iddetun min eyyâmin uhar (uhara) ve allelzîne yutikûnehu fidyetun taâmu miskîn (miskînin), fe men tataavva hayran fe huve hayrun leh (lehu), ve en tesûmû hayrun lekum in kuntum ta'lemûne (ta'lemûne). (Farz kılınan oruç) sayılı günlerdir. Fakat sizden kim hasta veya yolculukta olursa, o taktirde (tutamadığı günlerin sayısı), diğer (başka) günlerden (oruç tutarak) tamamlanır. (İhtiyarlıktan veya iyileşmesi umulmayan bir hastalıktan dolayı) ona (oruç tutmaya) güç yetiremeyenlerin, bir yoksulu (sabah, akşam) doyuracak (kadar) bir fidyeye vermesi (gerekir). Artık kim isteyerek (gönülden) bir hayır yaparsa (orucunu

veya fidyeyi artırırsa), işte o, kendisi için bir hayırdır. Oruç tutmak sizi için daha hayırlıdır, keşke bilseydiniz.

Normal olarak ayette belirtilen yolculukta tutulamayan orucun karşılığı bir gün oruç tutmak olup, hasta iken tutulamayan oruçların karşılığı da yine yoksulları doyurma fidyesidir

Öyleyse ayetlerde de görüldüğü gibi orucu bozmanın cezası 61 gün olarak belirtilmediğine göre bir güne karşılık 61 gün değil, ALLAH'ın ceza kanunlarına uygun olarak ancak bir güne bir gün olması gerekmez mi?. ALLAH'ın vermediği bir cezayı insanların vazetmesi caiz olabilir mi?

Allah razı olsun.

Burhan AKSU